

Hvis nu ordføreren var så optaget af de folk, der skulle ud på arbejdsmarkedet, burde ordføreren jo være optaget af, at man ikke fastlåser folk i de situationer, hvor de er uden for arbejdsmarkedet. Der kunne det her jo være et virkemiddel, der gjorde, at vi faktisk kunne få skabt det, der skulle til, for at folk ikke varigt står udenfor.

Er det betingelsen i ordførerens optik, at fordi en kontanthjælpsmodtager er midlertidigt udrædt, må vedkommende bare sejle sin egen sø?

Kl. 18:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:38

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at jeg godt nok synes, at der bliver lagt mig ord i munden, som jeg ikke har sagt. Jeg mener ikke, det er sammenlignelige situationer, situationen med en kontanthjælpsmodtager og eksempelvis en folkepensionist eller en, der er fast ude på arbejdsmarkedet, men lad det være. Jeg vil nemlig meget gerne svare på det sidste med låste situationer, og at jeg simpelt hen ikke vil gøre noget og de bare skal være derude, om det ikke kunne være et virkemiddel.

Jeg vil lige nøjagtig være med til alle de indsatser, der overhovedet skal gøres for, at vores svageste medborgere ikke bare får en spand fisk eller en sum penge, som fru Lise von Seelen her står og siger, og at vi så vender ryggen til og siger, at de må sejle deres egen sø. Næ, jeg er fortaler for, at vi giver en fiskestang og et kursus i at fange fisk. Det giver de her mennesker selv-værd, og det giver dem tro på og mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet og klare sig selv. Det er den vej, jeg vil gå.

Jeg ønsker ikke bare at udstede en check. Jeg synes trods alt, at vi giver nogle beløb, så man kan eksistere, men jeg erkender, at mennesker, der er på overførselsindkomst, kan være i en meget stram økonomisk situation, ja.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Marianne Jelved fra De Radikale.

Kl. 18:39

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Ja tak. Det her beslutningsforslag synes jeg har en vis genialitet over sig, det må jeg indrømme. Det er faktisk meget genialt at kigge ind et sted i vores offentlige system, i det her tilfælde SKAT, og se, hvad man har fundet ud af er et rimeligt

rådighedsbeløb, for at en familie kan eksistere, når boligudgifter, udgifter til samvær med børn og lignende er trukket ud. Det handler altså ikke om fattigdomsgrænser, og det handler heller ikke om, som man skulle tro, når man hører de borgerlige ordførere, at udstede checks sådan med rund hånd, og at folk så i øvrigt kan få lov til at passe sig selv. Det er overhovedet ikke det, det handler om.

Det handler om, hvordan vi udfylder allerede eksisterende lovgivning om aktiv socialpolitik, kapitel 10, og om at søge om personlige tillæg efter pensionslovgivningen. Sagen er jo, at kommunerne allerede i dag opererer med retningslinjer for, hvilket rådighedsbeløb en familie skal kunne have alt efter familiens størrelse osv. De ligger altså i en skuffe, og borgerne kender dem ikke. Der er ikke gennemsigthed omkring det, og der er endda påvist meget store forskelle mellem kommunerne. Det mener jeg er et retssikkerhedsproblem af dimensioner.

Det med, at vi skal behandle mennesker ens ved at behandle dem forskelligt, har intet med dette område at gøre, intet. Det er simpelt hen en demagogisk retorik, der anvendes her. En eng kontanthjælpsmodtager med et barn bliver hverken mere eller mindre oplagt egnet til arbejdsmarkedet, om vedkommende får støtte til at betale en tandlægeregning, som er enormt stor, eller ikke får støtte til det. Man skulle måske snarere sige, at vedkommende blev bedre egnet til at komme på arbejdsmarkedet ved at få betalt den tandlægeregning.

Men det er da ganske urimeligt, at der er meget store forskelle fra kommune til kommune, og at man får det ene eller det andet tilskud, alt efter hvordan kommunen har lagt sine retningslinjer for det rådighedsbeløb, der skal være tilbage. Det er ikke et rådighedsbeløb, der er afhængigt af, om man er god til at forvalte sin økonomi eller man bare sløser det hele væk. Det er et rådighedsbeløb, som er defineret klart, efter at boligudgifter, betaling for el, varme osv. er afholdt. Det er det, der så er tilbage, uanset om kontanthjælpsmodtageren er i stand til at forvalte pengene på den her fornuftige måde eller på en ufornuftig måde. Der er altså nogle ganske bestemte udgifter, der trækkes fra, og så siger man: Hvad er rådighedsbeløbet bagefter? Så det er virkelig en vildt flyvende diskussion at lytte til.

Det, der er genialt her, er, at der faktisk er nogle, der allerede i én lovgivning har gjort op, hvad man mener at en familie skal kunne leve